

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 835/2016
25.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужилаца малолетне Т.О. из И. и малолетног С.О. из И., које заступа законска заступница Д.О.1 из И., чији је пуномоћник Н.Ј., адвокат из И., против туженог Д.О.2 из И., чији је пуномоћник Л.Б., адвокат из И., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 353/15 од 19.08.2015. године, у седници одржаној 25.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 353/15 од 19.08.2015. године, у преиначујућем делу првог става изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији П2 104/14 од 03.06.2015. године, обавезан је тужени да, на име доприноса за издржавање унука – малолетних тужилаца Т.О. и С.О., плаћа месечно по 8.000,00 динара за сваког од њих, почев од подношења тужбе 20.09.2011. године, па убудуће док за то постоје законски услови, са законском затезном каматом од падања у доцњу до исплате, на руке законске заступнице, као и да малолетним тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.500,00 динара. Одбијен је тужбени захтев преко досуђеног, а до траженог износа на име доприноса издржавања унука од по 15.000,00 динара месечно, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка до траженог износа од 92.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 353/15 од 19.08.2015. године, у првом ставу изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији П2 104/14 од 03.06.2015. године, у побијаном усвајајућем делу одлуке о обавези законског издржавања преиначена, тако што је обавеза туженог

снижена на износ од по 4.000,00 динара месечно за сваког од малолетних тужилаца и што је обавеза утврђена почев од 18.07.2014. године, а преко наведеног, до досуђеног, тужбени захтев је одбијен, док је у преосталом побијаном делу пресуда потврђена. У другом ставу изреке, одлучено је да се туженом не досуђују тражени трошкови жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде, у односу на преиначујући део првог става изреке, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду и то одлуку која се односи на преиначујући део првог става изреке, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је деда по оцу малолетних тужилаца. Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 1782/11 од 25.04.2014. године, отац тужилаца Б.О., обавезан је да за своју децу малолетне тужиоце Т. и С., плаћа на име доприноса за издржавање, по 5.000,00 динара месечно почев од 01.02.2011. године па убудуће, док за то постоје законски услови. Отац малолетних тужилаца ову обавезу није плаћао и законска заступница односно мајка малолетних тужилаца је 2013.године покренула извршни поступак у којем је само делимично наплаћено ово потраживање. Иначе је отац малолетних тужилаца делимично неспособан за рад услед болести, јер му је постављена дијагноза агорафобије, без имовине је и запослења. Тужени је након развода брака свог сина, исплатио на рачун законске заступнице износ од 150.975,00 динара, за издржавање малолетних тужилаца. Такође је тужени је поседовао кућу која је продата у судском извршном поступку због уписане хипотеке за кредит који је узела законска заступница тужилаца и који није вратила. Због тога што му је кућа продата, тужени је подстанар и за закуп стана плаћа 100 евра месечно, а за режијске трошкове издваја још 12.000,00 динара. Стар је, има 74 године, прима девизну пензију од око 580 евра месечно, а поред тога прима на име пензије још 1.482,70 динара месечно. За издржавање своје деце – Б.О. и још једног сина, такође делимично радно способног, који живе у монтажном објекту, плаћа 200 евра месечно, док остатак новца троши на храну и лекове. Малолетна Т. је стара 16 година и похађа други разред средње школе, а малолетни С. је стар 12 година и ученик је петог разреда основне школе. За њихово месечно издржавање – школске потребе, исхрану, одећу, хигијену, ваннаставне активности и остало, потребно је, и то за малолетну Т. 25.000,00 динара а за малолетног С. 20.000,00 динара. Малолетни тужиоци живе са мајком у кући њених родитеља који су пензионери и који јој помажу у издржавању деце. Мајка малолетних тужилаца је запослена као трговац и зарађује 23.000,00 динара месечно. Других прихода нити имовине нема.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда да тужени треба да доприноси издржавању малолетне деце по 4.000,00 динара месечно за сваког.

Одредбом члана 154. став 2. Породичног закона, прописано је да малолетно дете има право на издржавање од других крвних сродника у правној усходној линији, ако родитељи нису живи или немају довољно средстава за издржавање.

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописано је, у првом ставу, да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртном ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храненике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

У конкретном случају, правилан је закључак другостепеног суда, а имајући у виду све околности које су утврђене, као и критеријуме за процену потреба малолетне деце – узраст детета, могућности туженог – да је тужени у могућности да плаћа на име издржавања деце по 4.000,00 динара месечно. Побујана одлука донета је у складу са цитираним одредбама, притом је вођено рачуна и о минималној суми издржавања из члана 160. став 4. наведеног закона, па је висина издржавања одређена у свему у складу са одредбама члана 160. – 162. Породичног закона. Другостепени суд је за овакву одлуку дао потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога супротни наводи ревизије неосновани.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**